

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพร่

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2543

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพร่
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ.2543

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมและจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ได้ประกาศใช้บังคับและยกเลิกพระราชบัญญัติ
สาธารณสุข พุทธศักราช 2484 จึงเห็นสมควรทำการแก้ไขปรับปรุงเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และ
มูลฝอย ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และกฎกระทรวง เพื่อประโยชน์ในการรักษา
ความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการ
ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่ หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย นอกจากเทศบาลเมืองแพร่
จัดไว้ให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามที่หรือทางสาธารณะ และสถานที่เอกชน วิธีการเก็บ ขน และกำจัด
สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ
ตามสภาพ หรือลักษณะการใช้อาคาร หรือสถานที่นั้น ๆ

วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ และการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วย สุลักษณะ ตลอด
จนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอการออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตรา
ค่าธรรมเนียม

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพร่
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2543

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพร่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2510 (ฉบับที่ 5) ประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลเมืองแพร่ โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองแพร่ และอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพร่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ. 2543”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้บังคับในเขตเทศบาลเมืองแพร่ เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองแพร่แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก

(1) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพร่ เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปื้อน พ.ศ. 2529

(2) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแพร่ เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปื้อน พ.ศ. 2534

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองแพร่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขและเทศบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงจ้างบุคคลหนึ่ง เรียกว่า ลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า บุคคลที่ตกลงทำงานให้นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว หรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 5 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะอื่นใด เป็นต้น ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้นำใส่ภาชนะหรือเก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรบกวนข้างนอก

ข้อ 7 ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ 9 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 10 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11 ให้นายจ้างจัดให้มีส่วนอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้าง ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนี้

- (1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำ ห้องส้วมไม่น้อยกว่าอย่างละ 1 ที่
- (2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่
- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คนขึ้นไป ให้มีห้องน้ำห้องส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่

สำหรับจำนวนลูกจ้างทุก 50 คน

- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิงให้มีห้องน้ำและห้องส้วมสำหรับหญิงไว้เฉพาะพอสมควร

สมควร

สำหรับห้องส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาษชำระตามสมควร พร้อมให้มีอ่างล้างมือล้างหน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่างต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 12 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหุระได ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศ หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1- จัดให้มีส่วนที่ถูกต้องตามสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

(1) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคง แข็งแรงและมิดชิด

(2) พื้นภายในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร

- (3) พื้นห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้องส้วม
- (4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย 10% ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ
- (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต - แสงเทียน
- (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
- (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า-ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึม หรือร่องซึมใต้พื้นดิน หรือถังกรองหรืออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน
- (8) พื้นฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้วสูงเหนือหลังคาส้วม
- (9) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ
- (10) ต้องรักษาความสะอาดส้วม และใช้ส้วม ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกส้วม
- (11) จัดให้ส้วมที่ถูกต้องลักษณะปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือส้วม 1 ที่ ต่อคนงาน 15 คน

2. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึมและฝาปิดทุกครอบครั้ว และมีที่รองรับขยะรวมขนาดความจุ 200 ลิตร ต่อ 60 คนต่อวัน และมีการปกปิดป้องกันสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องเก็บกวาดขยะ โดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดหรืออาจเก็บในถุงพลาสติก

3. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 13 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ประกอบการสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันนับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ประกอบการสถานที่ อาคารหรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 14 ผู้ประกอบการสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ 13 และผู้ประกอบการสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ 13 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองแพร่ ทำการขน คู้ เขี่ย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รดชน หรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ ของเทศบาลหรือที่ตั้งอยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 16 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองแพร่ ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองแพร่

ข้อ 17 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองแพร่ โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 ผู้ใดจะขออนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองแพร่ ตามข้อ 17 ให้ยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลเมืองแพร่กำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 19 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่เทศบาลเมืองแพร่กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 19

ข้อ 23 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 24 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 25 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหาย

(2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 26 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
ดังนี้

- (1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออก
ใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระ
สำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเลขที่ ปี พ.ศ.ของใบแทนใบอนุญาต
- (3) ใบแทนใบอนุญาตมีอายุเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของใบอนุญาตเดิม

ข้อ 27 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัติให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้
ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือใน
เวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติหรือพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามเทศบัญญัติ
หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
- (4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์
ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ
ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 28 หากผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือการจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
หรือเทศบัญญัติหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี
อำนาจสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนิน
กิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า
ปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร
แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ 29 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัติ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรง
ชีวิตของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการ
แก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ซึ่งกระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข
หรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรโดยเร่งด่วนแล้วแจ้งให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน สิบห้าวัน

ข้อ 31 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัติ
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัติที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ 32 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 20 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ตอบรับหนังสือและให้ผู้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 33 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 34 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ตามข้อ 20 วรรคสอง ข้อ 28 หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 19 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามข้อ 31 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 29 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 18 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

๗ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 5 ถึงข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติ ข้อ 27 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 38 ผู้ดำเนินการผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติข้อ 20 วรรคสอง หรือ ข้อ 28 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 39 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติ ข้อ 29 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ 21 หรือข้อ 25 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 42 ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามเทศบัญญัตินี้ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 43 ให้นายกเทศมนตรีเมืองแพร่ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ลงชื่อ

(นายวรายศ ไชติลกเวชช์)
นายกเทศมนตรีเมืองแพร่

อนุมัติ

ลงชื่อ

(นายวันศรี บุญประเสริฐ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่
รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม	หมายเหตุ
1	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย		
1.1	ก. ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์ละ	150 100	
	ข. เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร (เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร)		
1.2	ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	20	
	วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ	40	
	วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร เดือนละ	50	
	วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	150	
	วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร เดือนละ	250	
	วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร เดือนละ	350	
	วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร เดือนละ	450	
	วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร เดือนละ		
	ข. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน 500 ลิตร ขึ้นไป	800	
	วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ		
	วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	800	
	ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	100	
	เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	100	
2	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต		
2.1	ก. ใบอนุญาตรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000	
	ข. ใบอนุญาตรับทำจากการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000	